

Autèntica innocència

Text > ESTER SEGUÍ

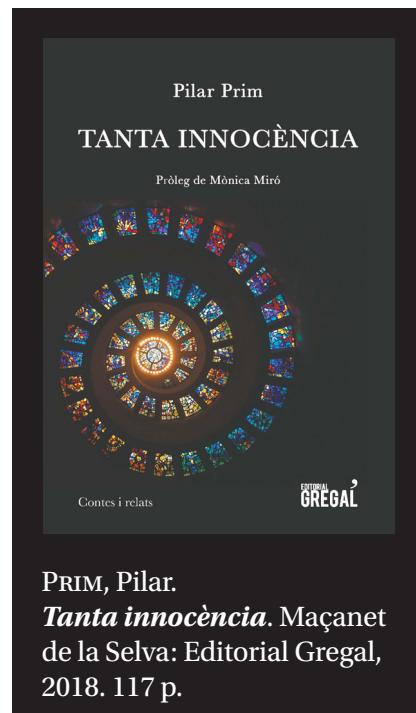
Pilar Prim (1906), de Narcís Oller, es considera una de les grans obres de la literatura catalana. La protagonista ha de fer front a les convencions de l'època per no cedir a la pressió dels altres. És precisament aquest el punt de vista del recull de vint-i-un contes *Tanta innocència*, de *Pilar Prim*, nom literari de Pilar Blasco Prim (Sant Feliu de Guíxols, 1954). En el deliciós pròleg, de Mònica Miró, es posa l'èmfasi en el pròleg de *Mirall trencat*, de Mercè Rodoreda, per entendre el concepte d'*innocència* que titula el recull com una mirada neta de prejudicis.

Tots els contes, escrits entre els anys 2014 i 2016, són excel·lents, encara que, òbviament, presenten variacions: l'estil té alts i baixos, com la vida mateixa. Des del relat que inaugura el volum, «La germana», es té la certesa que és una dona qui escriu aquests contes protagonitzats per dones i vistos amb ulls de dona. I és que la imaginació de l'autora, advocada de professió, ens porta des d'una modista que té un desig irrefrenable de fer un tall a una faldilla de franella vermella («Crooc») fins a veure amb mirada de nena l'absurditat de la guerra («Per sempre, soldats»). El

simbolisme plana tant a «Madame Guermentes», amb una picada d'ullet a Proust, com a «Pilar Prim», que juga amb la intertextualitat i el concepte d'*identitat pròpia*, «de lligams i cadenes que venen de lluny». Com veiem, el títol d'aquesta narració i el nom literari de l'autora no són gratuïts.

Els personatges d'aquests relats, nets de qualsevol opinió preconcebuda, s'intenten dignificar, intenten agafar les regnes de la seva vida. Es tracta d'una translació psicològica, tot i que també física, com passa a «Diumenge» o a «La peixera». Aquest darrer conte, per exemple, se situa en un país àrab indeterminat, però que el lector pot intuir. És en un gran centre comercial on la protagonista aconsegueix afirmar-se, fer-se visible malgrat les dificultats: «I carrego la motxilla que de cop i volta se m'ha fet més lleugera. Perquè existeixo. Existim».

No hi ha un gran tema dominant en aquesta mostra de narrativa breu amb múltiples registres. El que la fa admirable és que convergeix un fet puntual que sacseja la vida quotidiana en un fet excepcional i, alhora, en una decisió que també sacseja el lector. De to intimista i personal, ambientats al llarg del segle xx sense

PRIM, Pilar.
Tanta innocència. Maçanet de la Selva: Editorial Gregal, 2018. 117 p.

més especificacions i escrits amb un llenguatge nu, però amb minucioses descripcions d'elements (com la biblioteca familiar de la protagonista del conte «Pilar Prim»), aquests relats reflecteixen personatges que actuen en una quotidianitat que ho transforma tot.

La vida viscuda

Text > JORDI ARBONÈS (NIF)

En les planes de *Xamfrà Kon Tiki*, de Francesc Ten (Calella, 1968), s'hi despleguen els records de personatges que fa molt que no es veuen. Les diferents mirades dels amics s'entrellacen en una mena d'*escubidú* (objecte *vintage*) epistolar i replè d'arroves, còpies ocultes, *punts com i gmails*, en l'intent de refer una època viscuda junts. La immediatesa que demana la pràctica del correu electrònic comporta la concisió dels textos. Aquesta novel·la curta es capbussa

en l'irremeiable pas del temps i en el que la vida, severa, fixa durant l'adolescència i la primera joventut, un territori que, encara que es difumini, manté racons amb secrets i amb percepcions revestides de veritats irrecuperables. Imatges d'un poble de costa durant l'estiu, temporades durant les quals el punt de trobada (el xamfrà del títol i el restaurant de nom exòtic Kon Tiki) esdevé l'ancoratge on s'atorrenta la memòria de finals dels anys setanta. Amb una prosa clara, l'au-

tor fa surar els sentiments de cada protagonista, algun d'absent, i s'endinsa en una badia per la qual desfilen personatges de tota mena per oferir un fresc del que havia estat la vida dels aborígens de la zona, un espai recognoscible pels que van viure vacances amb una colla estable i «fidel», amors i desassossecos durant els antics estius. Kon Tiki remet als llocs inexistents, a l'aventura d'anar mar enllà i a oceans allunyats, i, també, a tot allò que s'ha perdut i que les paraules amb